HIRONDELLE

GLASOVI, KI PREČKAJO MEJE

Med jeziki, telesi in pokrajinami. Med intimno zgodbo in zgodovino. Hirondelle izdaja knjige, ki iščejo nove načine pripadanja svetu.

ADRIANA KUČI

Lili Bosniae (2026)

Adriana Kuči piše o zgodovini tam, kjer ta preneha biti letnica in postane telo, spomin, jezik. Lili Bosniae povezuje Sarajevo, Ljubljano, Darfur in bosanski srednji vek ter skozi zgodbe žensk sprašuje, kaj vojna pusti za seboj še dolgo potem, ko naj bi se končala. Večjezičen, liričen roman o izgubi in nepripadnosti, predvsem pa o nežnosti, ki kljub vsemu preživi.

»Tja, kjer zgodovina obmolkne, spregovori literatura.« — Maja Drolec

ANA KALIN

Včeraj bi jo morala spoznati (2025)

Živa po neuspelih postopkih zdravljenja neplodnosti in osebnih razočaranjih zapusti Slovenijo ter na Nizozemskem odpre majhno knjigarno. Toda novi kraj ne izbriše vprašanj, ki jih nosimo s seboj. Ana Kalin piše o migraciji, pripadnosti, neenakosti in novih začetkih ter o počasnem spoznanju, da dom morda ni kraj, ampak prostor, v katerem se lahko prvič zares srečamo s seboj.

»V romanu ni nič naključnega.« — Maja Črepinšek, Bukla

MAJA DROLEC

Kam bodo letele ptice, ko bo zmanjkalo neba? (2026)

Ko se konča dolgo zakonsko življenje, se za žensko v zrelih letih nepričakovano odpre prostor svobode, želje in nove bližine. Nato pride voda. Katastrofalne poplave leta 2023 zasebno zgodbo presekajo z zgodbo skupnosti, izgube in solidarnosti. Roman o ljubezni in naravni katastrofi, v katerem se ob naraščajoči vodi na novo izrisujejo tudi meje človekovega življenja.

»Roman je izjemno privlačno branje.« — Gabriela Babnik Ouattara, Jantarna lastovka

LILIJANA HOMOVEC

Nekdo vedno odide prvi (2024)

Lila je zrela, samostojna ženska z življenjem, ki ga je že zgradila po svojih pravilih. Ko vanj vstopi mlajši moški, se mora odločiti, ali je pripravljena ponovno tvegati bližino. Lilijana Homovec piše nežno in brez sentimentalnosti o ljubezni, staranju, telesu, izgubi in avtonomiji – predvsem pa o tem, da se življenje z leti ne zoži, če mu tega ne dovolimo.

»Lilijana Homovec slika človeško dušo pesniško, z mehkobo in hrepenenjem.« — Karmen Simonič Mervic

V času visokih trav (2025)

Petindvajset let po poletjih, polnih glasbe in mladostne lahkotnosti, smrt nekdanje članice glasbene skupine odpre zgodbo, ki se razveji v usode petih žensk različnih generacij. Roman prepleta ljubezen in nezvestobo, materinstvo in brezotročnost, sram, spolno nasilje, družinske rane in vprašanje, ali nas preteklost lahko za vedno določi. Sedanjost in preteklost se sestavljata kot mozaik, dokler se ne pokaže možnost, da človek življenje vendarle vzame v svoje roke.

»Krhka in občutljiva pripoved razkriva sedanjost in njej neodtujljivo preteklost.« — Primorci beremo 2026

Kje se podnevi skrivajo sanje (2026)*, pesniška zbirka*

V najnovejši pesniški zbirki se Lilijana Homovec vrača k prostoru, iz katerega je ves čas prihajala – k poeziji. Piše o bližini in izgubi, telesu in staranju, spominu, odhajanju ter drobnih vsakdanjih trenutkih, ki se neopazno zapišejo v nas. Nežnost se srečuje s humorjem in ostrim robom, intimni glas pa se mestoma odpre tudi družbenemu svetu. Poezija vsakdanjih predmetov, kratkih slovesov in trmastega iskanja bližine.

»Bližina je edina pesem, ki preživi.« — Esad Babačić

MARIJA JAKOPIN

***Kristalna smrt (2024)**, nominacija za najboljši slovenski kriminalni roman – Krimifest 2025*

V slovenskem gozdu se zgodi umor. Toda gozd pri Mariji Jakopin ni samo kulisa: poznavanje narave, gozdarstva in človeške psihologije postane del samega kriminalnega zapleta. Primer rešujeta kriminalist Andrej in njegov sodelavec Damir, neobičajen tandem, v katerem mrakobnost zločina ves čas prekinjajo humor, kulturna neskladja in jezikovni nesporazumi.

»Prav dinamika njunega razmerja je tisto, kar daje mrakobni zgodbi živahen podton.« — dr. Dan Podjed

METKA SUŠEC PRAČEK

Ni me več strah (2024)

Po moževi smrti se odvetnica Sara približuje upokojitvi in obdobju življenja, za katero ima okolica že pripravljeno vlogo. Ona je ne sprejme. Roman odpira vdovstvo, delo, erotiko, osamljenost in staranje, predvsem pa vprašanje, kako se ženska ponovno postavi v središče lastne zgodbe, ko začnejo odpadati vloge, po katerih jo je določal svet.

»Lahko bi rekli, da je pisanje Metke Sušec kot filigransko tkanje.« — Mimi Podkrižnik Tukarič

NIKOLAI JEFFS

***Pesmi neznanega anarhista (2026)**, dvojezična slovensko-angleška izdaja*

Nikolai Jeffs, esejist, teoretik, univerzitetni profesor in dolgoletni premišljevalec postkolonializma, rasizma in družbenih razmerij, v Pesmih neznanega anarhista politično misel prenese v poezijo. Toda to niso verzi gesel in programov. So pesmi o možnosti drugačnega sveta, napisane z jezo, ironijo, lucidnostjo in človeško toplino. Poezija tukaj znova postane prostor javnega glasu – in vprašanja, komu pripada prihodnost.

»Svež veter, ki ni anomalija v tradiciji slovenskega pesništva in civilnodružbene zavesti.« — Muanis Sinanović

MIRJAM DULAR

***Razglednice / Postcards (2026)**, dvojezična slovensko-angleška izdaja*

Razglednica je vedno namenjena nekomu. Nekdo odhaja, nekdo ostaja; nekdo piše, nekdo čaka, da bo besede prebral. Mirjam Dular v dvojezični slovensko-angleški zbirki raziskuje prostor med dvema človekoma: bližino in odsotnost, telo, spomin, jezik in vse tisto, kar ostane neizgovorjeno. Dva jezika nista samo original in prevod, ampak dva načina približevanja drugemu.

»Si?« – »Jaz. Sem.« — Mirjam Dular

POLONA CAMPOLUNGHI PEGAN

***Hišica na Marsu (2025)**, dvojezična slovensko-bosanska izdaja*

V poeziji Polone Campolunghi Pegan se ljubezen začne v telesu, vendar se ne konča na njegovih mejah. Koža, dih in dotik se odpirajo proti morju, luni, gozdu, puščavi in nazadnje Marsu. Dvojezična zbirka v slovenščini in bosanščini ustvarja intimen prostor dvojine, v katerem se eros srečuje z ranljivostjo, bližina z razdaljo, jezik pa postaja hkrati meja in most.

»Predvsem bi rekla, da se odrekam mejam.« — Polona Campolunghi Pegan, intervju za Jantarno lastovko

PREVODNA LITERATURA

SARGON BOULUS

***Brusilec nožev (2026)**, izbrane pesmi v slovenskem prevodu*

Izbor pesmi iraško-asirskega pesnika Sargona Boulusa (1944–2007), enega najpomembnejših glasov sodobne arabske poezije. Njegove pesmi nastajajo na presečišču izgnanstva, spomina, vojne in nenehnega iskanja doma. Arabsko pesniško tradicijo povezujejo s svetovno moderno; naseljujejo jih popotniki, izgnanci, mesta in sence preteklosti, skozi katere Boulus premišljuje o identiteti, izgubi, ljubezni in človeški usodi. Jasnost njegovega jezika skriva izjemno lirično in intelektualno moč.

»Ključni pesnik in morda najpomembnejši sodobni pesnik po al-Sayyabu?« — Khalid al-Maaly

HIRONDELLE

Hirondelle je neodvisna slovenska založba, zgrajena okoli avtorjev, skrbnega uredniškega dela in knjig, ki prehajajo med jeziki, kulturami in mejami. Izdajamo predvsem sodobno leposlovje – prozo in poezijo –, ob tem pa razvijamo tudi skrbno izbran program neleposlovja ter otroške in mladinske literature. Posebno pozornost namenjamo ženskim glasovom, migracijam, pripadnosti ter literaturi v prevodu, tudi iz Afrike in arabskega sveta.

Vsak rokopis razumemo kot nekaj krhkega in dragocenega. Brusimo ga kot diamant – z natančnostjo obrti, potrpežljivostjo in občutkom. Verjamemo pa, da literatura ne nastane samo iz znanja in discipline. Potrebuje tudi iskro, nekaj neulovljivega: trenutek, ko se besede odlepijo od papirja, zažarijo in kot lastovka preletijo nočno nebo.

PRAVICE ZA PREVODE / KONTAKT

Gabriela Babnik Ouattara
gabrielouattara@yahoo.com
+386 70 805 386
www.hirondelle.si
www.jalastovka.si